

[Svend Haugaard.]

egentlige landsby, den, der stagnerer. Jeg er enig med ministeren i, at der er adskillige landsbyer, der stagnerer, direkte går tilbage, men hvorfor skal man da have så skræppe bestemmelser netop over for disse landsbyer? Det er netop dér, hvor der er stilstand, dér, hvor der er tilbagegang, at problemet ligger, det er dér, man frygter at landsbyen skal dø ud. Jeg kan ikke se, at der skal så stærke restriktioner til netop på disse steder. Man kunne i hvert tilfælde lade tingene passe sig selv og se, om de kunne overleve, hvis man lod være med at lave så hårde bestemmelser.

Ministeren var ligesom i tvivl om, hvorvidt man ønskede tilflyttere de pågældende steder. Tillad mig at fortælle en lille historie fra Thy, lige i nærheden af lejren deroppe ved Frøstrup, hvor man jo ellers ikke var særlig glad for de mange tilflyttere en tid. Jeg kom ind til en husmand, og jeg kunne se, at hos nabohusmanden var der flyttet en 7-8 langhårede mennesker ind. Jeg spurgte husmanden: hvad synes du om dine naboer? „Jo“, sagde han, „det er jo alligevel bedre, at sådan 7-8 halvtossede, langhårede københavnere, der tror, de kan leve af keramik, flytter ind i husene, end at de står tomme.“ Så vidt var man altså kommet dér i sine ønsker. Det er måske netop symbolsk, at man skal helt over i den del af landet for rigtig at forstå, hvad det er, der sker i øjeblikket. Det er ikke omkring København, og det er ikke omkring de større byer; det er ude i de egentlige landdistrikter, at det sker.

Jeg mener også, jeg hørte, at ministeren sagde noget om, at problemet var jo at få virksomheder osv. til at flytte derud. Nej, det er ikke problemet; problemet er, at de ikke må flytte derud. Det er deri, det ligger, og hvis man bare giver dem tilladelsen, så skal vi ikke forlange mere.

Jeg tror altså, at hvis man var tilstrækkelig smidig, så ville meget af kritikken opføre, og så ville meget gå i orden af sig selv. Men jeg kunne da tænke mig at spørge ministeren, om han er villig til i administrationen at trække en klar linje mellem de landsbysamfund, der vitterlig i dag har stagnation, og så dem, hvor der er en stærk tilvækst, og hvor også jeg er tilhænger af ret skræppe bestemmelser.

For at få noget ud af dette må vi ligesom pege på en detalje, hvor der skal gøres noget, og mit ønske må være det, at man tager by- og landzonenloven op til nærmere vurdering. Det kan vi gøre i det udvalg, der i øjeblikket fungerer. Vi kan se på § 9 og også se på det cirkulære, som er bygget på grundlag af loven. I øvrigt ønsker jeg meget gerne en almindelig henstilling om, at man benytter dispensationsmulighederne.

Det er et spørgsmål om egnsudviklingsloven, især § 5, stk. 2, og om muligheden for, at egnsudviklingsloven kan benyttes over for industrihuse i de mindre samfund. Det er et spørgsmål om byplanloven og byggeloven, hvor der er grund til at drøfte disse loves administration. Det er et spørgsmål om landsbyskolens muligheder med en mulighed for, at man har de første 5 eller 7 årgange derude, og så muligheden for at få en bus den modsatte vej af den, den nu går. Det er et spørgsmål om landsbybiblioteket. Det er et spørgsmål om sundhedsbestemmelserne, som jeg mener vi er nødt til at drøfte med indenrigsministeriet. Jeg tvivler på, om man egentlig er klar over, hvor stramt man nogle steder administrerer bestemmelserne. Det er et spørgsmål om vejbestyrelsesloven og overkørselsmulighederne. Jeg mener ikke, det er rimeligt, at man i den ene lov siger, at man må godt udnytte landbrugshuse — eller skal give tilladelse til det endog — men i den næste lov siger, at det må man alligevel ikke, for så kører man oftere, end man plejer at køre.

Endelig er der spørgsmålet — det er sværere at være konkret på dette område — hvordan vi kan dække behovet for det miljø, der kan findes i landsbyen i højere grad end i byen, og som så mange mennesker søger. Jeg mener, det ville være en fælles opgave for boligministeren og kulturministeren at vurdere, om det ikke ville være rimeligt, at man nedsatte et miljøudvalg med henblik herpå.

Det glæder mig, at ministeren er parat til at drøfte sagen i udvalg, det takker jeg for. Jeg er ikke indstillet på at tage et særskilt udvalg for denne debat her, men jeg er indstillet på, at det vil være praktisk rigtigt, at man tager problemerne op dér, hvor de naturligt hører hjemme, dels i udvalget for land- og byzonenloven, som findes nu, dels i udvalget for udflytning af statsinstitutio-